

« Είδες άνθος βωματικόν; δηλ. όμορφο πρόσωπον; Σκέψα ότι αύριο μαραινεται. Βάλε αυτώ τώ τώ "άνθος" νοε

κύριε έχω τώ "μελανοδοχείον", άξιωθόν με να γίνω "άλατοδοχείον". Ο μη έχων άλας = Αγ. Πνεύμα είναι κτηνώδης κ' δαιμονιώδης, δηλαδή "μελανοδοχείον".

ή ρως εις τώ άνθοδοχείου τώ τάφω..

ή ήμαρτία είναι τροφή τώ θανάτω. "Όρως θάδιτε" δηλ. μη άποριθάλης κ' άπιθεις. Μνημόνευε τις ήμαρτιες θς κ' δέν θ' άδικήθης τών πληθίον θς. Εύαρεθετεις θεόν; Τώ τώ μέγα αίχα θόν.!

«Εύχου κ' υπόμεινε, ή θλίψις γίνεται χαρά, ό πόνος εύτυχία. Τα δάκρυα καθάριθαν τών ρύπον της ψυχής θς. ήρθε χαλκήνη, ήρθε φως... επέβρεψε ό ά-

ή καθαρότης της ψυχής, δεκτη θεώ θυβία..

ώτος βτόν οίκον τώ Πατρός τς...

ή ήίρήνη κ' χαρά χριστού βώς ταπεινός ύπαρχει, θ' όποιον πενθει κατά θεόν κ' την εύχη κρατάει. Δένδρον είμαι άκαρπον κ' φύλλα μόνο έχω, θ νός μη έβυθίθηκε στην μνήμην τών πτροβκαίρων... (ποίημα η. Γ. Σταν-ροβενιώτς - κύπρος)

ελευθερία άληθινή, ηθική, πνευματική. Η άληθεια ή άπλοή ή ή.

Αγ. Γεωργίου (Ε.Ε.) 2013